

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Факультет соціології

Кафедра галузевої соціології

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Заступник декана

«28» _____ 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Електоральна соціологія
для студентів

Галузь знань: 05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність: 054 Соціологія
Освітній рівень: Бакалавр
Освітня програма: Соціальні технології
Вид дисципліни: вибіркова

Форма навчання : денна
Навчальний рік : 20__/20__
Семестр: 7
Кількість кредитів ECTS: 3
Мова викладання, навчання
та оцінювання : українська
Форма заключного контролю : залік

Викладач: Боровський О.О.

Пролонговано: на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__» 20__р.
(підпис, ПІБ, дата)

на 20__/20__ н.р. _____ (_____) «__» 20__р.
(підпис, ПІБ, дата)

КИЇВ – 2020

Розробник програми: Боровський О.О., доцент кафедри галузевої соціології, кандидат соціологічних наук, доцент

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Завідувач кафедри галузевої соціології

(Безрукова О.А.)

Протокол № 8 від 28.08 2020 року

Схвалено науково-методичною комісією факультету соціології

Протокол від «28» серпня 2020 року № 1

Голова науково-методичної комісії

Червінська Т.Г.

1. Мета дисципліни – формування системи знань та навичок використання соціологічних досліджень при вивченні електоральної поведінки, можливості застосування результатів соціологічних досліджень для забезпечення виборчого процесу.

2. Попередні вимоги до опанування або вибору навчальної дисципліни:

1. *Знати теорію і методи соціально-політичних досліджень, основи соціології громадської думки*
2. *Знати сутність та форми соціально-політичної поведінки.*
4. *Володіти основними методами соціологічних досліджень та аналітики.*

3. Анотація навчальної дисципліни: дисципліна сприяє формуванню вмінь і навичок роботи з соціологічною інформацією яка розкриває електоральну поведінку громадян. Передбачається набуття вмінь працювати з сучасною дослідницькою літературою, критично опрацьовувати першоджерела, розвиток навичок соціологічного аналізу електоральних досліджень.

4. Завдання (навчальні цілі):

- Засвоєння основних понять і структури даної галузі соціологічного знання;
- Вивчення методологічних засад соціології електоральної поведінки;
- Формування аналітичних уявлень про електоральну поведінку

Що спрямовано на формування наступних **компетентностей:**

- СК04. Здатність збирати, аналізувати та узагальнювати соціальну інформацію з використанням соціологічних методів.
- СК10. Здатність використовувати соціальні технології з метою моніторингу стану соціального середовища та вирішення нагальних соціальних проблем.
- СК14. Вміння використовувати методи та форми соціальних технологій для прогнозування та аналізу тенденцій суспільного розвитку залежно від суб'єктів соціальної взаємодії

5. Результати навчання за дисципліною:

Результат навчання (1. знати; 2. вміти; 3. комунікація; 4. автономність та відповідальність)		Методи викладання і навчання	Методи оцінювання	Відсоток у підсумковій оцінці з дисципліни
Код	Результат навчання			
1.1	Знати сучасні методи та технології соціологічного забезпечення політичного процесу	лекція, практичні заняття	усні відповіді	25
2.1	Вміти аналізувати політичний простір, збирати, редагувати та обробляти інформацію з різних джерел.	лекція, практичні заняття	усні відповіді.	10
2.2.	Вміти визначати цілі організації політичної сфери та розробляти стратегію формування/розвитку у відповідності до них	лекція, практичні заняття	контрольна робота 1, усні відповіді	10
2.3.	Вміти розробити комплекс заходів з формування системи забезпечення політичних процесів	лекція, практичні заняття	усні відповіді	10
3.1.	Здійснювати соціологічні дослідження з метою вирішення соціальної проблеми в політичному процесі	лекція, практичні заняття	контрольна робота 2, усні відповіді	10
3.2.	Готувати аналітичні документи з презентацією заходу чи події у політичній сфері	лекція, практичні заняття	усні відповіді, аналітичне підсумкове завдання	35

6. Співвідношення результатів навчання дисципліни із програмними результатами навчання

Результати навчання дисципліни	1.1	2.1	2.2	2.3	3.1	3.2
Програмні результати навчання						
PH13. Застосовувати ефективні соціальні технології, враховуючи соціально-демографічні особливості різних соціальних груп.	+		+	+		
PH16. Аналізувати політичні явища та основні тенденції розвитку соціально-політичних процесів з точки зору соціальних інтересів та очікувань.		+		+	+	
PH17. Застосовувати ефективні соціальні, комунікативні, маркетингові технології в роботі з різними соціальними групами.			+			+

7. Схема формування оцінки.

7.1 Форми оцінювання студентів:

- **семестрове оцінювання:**

1. активна робота на практичних заняттях: PH1.1, PH 2.1., PH2.2., PH2.3, PH.3.1, PH.3.2 – **35 балів/ 25балів**
2. контрольна робота 1: PH1.1, PH 2.1., PH2.2., PH2.3, – **20/10 балів**
3. контрольна робота 2: PH1.1, PH 2.1., PH2.2., PH2.3, – **20/10 балів**
4. аналітичне підсумкове завдання: PH1.1, PH 2.1., PH2.2., PH2.3, PH.3.1, PH.3.2 – **25 балів/ 15 балів**

- **підсумкове оцінювання** у формі заліку – як сумарний результат накопичених за семестр балів. Для студентів, які набрали сумарно меншу кількість балів за критично-розрахунковий мінімум – 60 балів для одержання заліку обов'язковим є повторне складання контрольних робіт.

7.2 Організація оцінювання:

1. активна робота на практичних заняттях - протягом семестру
2. КР 1 з тем 1-4 – після теми 4
3. КР 2 з тем 5-8 – після теми 8
4. Аналітичне підсумкове завдання з теми 8 – після теми 8

7.3 Шкала відповідності оцінок

Зараховано / Passed	60-100
Не зараховано / Fail	0-59

8. Структура навчальної дисципліни. Тематичний план лекцій та практичних занять

Назва теми	Кількість навчальних годин		
	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
1. Вибірчий процес як соціальна ситуація.			
1. Виборча кампанія як «соціально-політичний проект»	2	2	8
2. Методи та техніки соціологічного аналізу передвиборчої ситуації		2	4
3. Особливості соціологічного дослідження електоральної участі та електоральної поведінки	2	2	4
4. Аналіз політичної ситуації та розташування політичних сил у політичному просторі	4	2	4
Контрольна робота 1.		2	
2. Проектування та організація виборчих кампаній.			
5. Проектування та організація виборчих кампаній	2	2	8
6. Стратегія виборчої кампанії та її реалізація	2	2	8
7. Політичні комунікації у виборчій кампанії	2	2	10
8. Вибірчі кампанії в Україні: уроки та висновки	2	2	8
Контрольна робота 2.		2	
ВСЬОГО:	16	20	54

Загальний обсяг – 90 год., в тому числі:

Лекції – 16 год.

Практичні заняття – 20 год.

Самостійна робота – 54 год.

9. Рекомендована література

Основна:

1. Вишняк О. Електоральна соціологія: історія, методи, теорія. К.: Ін-т соціології НАНУ, 2001.- 213 с. (Розділ, 1,2,7,9)
2. Полторак В., Петров О. Избирательные кампании: научный подход к организации. – К.: „Знання України”, 2004. – С. 43.
3. Кетлін К., Гакет Р. Політична комунікація і висвітлення новин у демократичних суспільствах / Пер. с англ. Р. Ткачук.-К.: “Основи”, 2000 – 142с.
4. Шампань П. Делать мнение: Норвегия политическая игра / Пер. с франц. М.: Socio-Logos, 1997. 326 с. (Розділ 3,4)

Додаткова:

1. Бенетон Ф. Введение в политическую науку / Пер. с фр. – М.: Издательство "Весь Мир", 2002. -- 368 с.
2. Бурдые П. Социология политики. – М.: Socio-Logos, 1993. – 236 с.
3. Демократизация: учеб. пособие / сост. и науч. ред. К. В. Харпфер, П. Бернхаген, Р. Ф. Инглхарт, К. Вельцель; пер. с англ. под науч. ред. М. Г. Мирножа; Нац.исслед. ун-т «Высшая школа экономики». – М.: Изд. дом Высшей школы экономики, 2015. – 708.
4. Кола Д. Политическая социология / Пер. с фр.; Предисл. А.Б. Гофмана. – М.: Издательство "Весь Мир", "ИНФРА-М", 2001.-406 с
5. Липсет, Мартин Политический человек: социальные основания политики / М. Липсет. – Москва : Мысль, 2016. – 612 с.
6. Рукавишников В., Халлеан Л., Эстер П. Политические культуры и социальные изменения.- М.: Совпадение. – 1998. – 368 с.
7. Старовойтенко Р. В. Основні чинники формування електорального вибору // Політологічн. вісн. 2002. – № 10. – С. 181.
8. Пейн К., Хед К., О'Коннел Ш. Стратегия планирования избирательной кампании. – М., 1995..
9. Почепцов Г.Г. Имидж и выборы. – М., 1997.
10. Шабров О.Ф. Политическое управление: проблема стабильности и развития. – М., 1997.